

Treballadores pobres, vides precàries

S et anys de crisi, i de les polítiques antisocials imposades a la seva empara, ens han deixat una societat extremadament dual i precaritzada. Han sigut polítiques depredadores de drets bàsics i condicions de vida de la majoria de la població, que, això sí, han facilitat l'enriquiment d'uns pocs. Aquests darrers dies coneixiem les dades de la immoral bretxa salarial entre els directius de les empreses de l'Ibex, que cobren 158 vegades més que els seus treballadors i treballadores, i les seves plantilles, que, en l'altre extrem, han vist reduïts els seus salaris un 1,4%. Són els integrants d'aquesta minsa elit social els que sí que se'n han sortit, i molt bé, cal dir-ho, de la crisi. A la resta, la gran majoria social, la crisi ens ha portat a viure vides molt menys habitables, molt més precàries.

Per a les dones, aquest panorama generalitzat de precarietat té efectes particularment crítics, que se sustenten en el sistema patriarcal de discriminació de gènere.

La bretxa salarial entre homes i dones, reproduint aquella pauta immoral de desigualtat, fa que les dones –pel fet de ser dones– tinguem un salari mitjà un 24% inferior que els dels nostres companys, en totes les escales professionals i en tots els sectors. Una bretxa salarial que, a més, s'eixampla als llocs de treball de menys qualificació i també als contractes de jornada completa. Aquesta diferència salarial suposa que una dona ha de treballar 80 dies més a l'any per guanyar el mateix que un home. Una desigualtat salarial que també ens fa més pobres perquè ingresem menys diners per la nostra feina i perquè ens condemna a un futur més precari. Les nos-

tres pensions seran més baixes. Cada any les pensionistes catalanes reben 4.429 milions d'euros menys que els homes jubilats.

La precarietat laboral instal·lada en aquests anys de crisi ha provocat que molts treballadors i treballadores visquin en condicions de pobresa malgrat tenir feina. Les dades de l'Organització Internacional del Treball (OIT), recentment publicades amb motiu del Dia Mundial de la Feina Decent, diuen que Espanya triplica, en relació a la resta de països europeus, el nombre de treballadors pobres que guanyen menys del 60% de la renda mitjana nacional. Però aquesta precarietat laboral que empobreix tothom s'acarnissa amb les dones. Si ens fixem en algunes de les grans variables laborals veiem clarament com la desigualtat en l'accés i el manteniment de l'ocupació es va aprofundint de manera sistemàtica.

FINA RUBIO

PRESIDENTA DE LA XARXA DE DONES DIRECTIVES I PROFESSIONALS DE L'ACCIÓ SOCIAL (DDIPAS)

Han desaparegut algunes prestacions socials que tenien un impacte positiu en la vida de les dones

Segons dades d'aquest setembre, a Catalunya l'increment d'ocupació només ha beneficiat els homes (ha incrementat en un 2,9%, 46.100 ocupats més), mentre que l'ocupació entre les dones ha caigut (ha disminuït un 0,8%, 11.100 ocupades menys). I no és una dada conjuntural: la variació interanual dona una pèrdua del 0,3% de la taxa d'ocupació femenina, mentre que la masculina creix un 1,8%.

També les dades de l'atur confirmen aquest eixamplament de les bretxes ocupacionals. Passat el primer embat de la crisi, que va disparar les xifres de l'atur masculí situant-lo per damunt del femení, la dinàmica del mercat de treball torna a fer evident el seu comportament discriminatori de gènere. Amb les dades del segon trimestre a la mà, l'atur femení supera el masculí (20,1% en les dones i 18,2% en els homes). Pel que fa al balanç anual,

l'atur masculí s'ha reduït més que el femení en comparació amb un any abans (-14,8% i -7,1%, respectivament). També resulta prou significatiu veure que el 53,29% de les persones registrades com a aturades són dones i que, de les que estan en situació d'atur de llarga durada –persones que fa més d'un any que estan a l'atur–, el 56,9% també són dones.

Certament la pobresa té avui una de les seves causes principals en la precarietat laboral. Tanmateix, la pobresa i la precarietat de la vida de moltes dones té a veure també amb altres "efectes" de la crisi: l'ensorrament del feble estat del benestar ha suposat acabar amb algunes prestacions socials que tenien un impacte positiu en la vida de les dones, especialment d'aquelles que estaven en les situacions més vulnerables. Els diversos suports a les tasques de cura i les polítiques d'atenció a la dependència, entre altres, van suposar un pas –encara insuficient– per reduir les bretxes de gènere. La seva pèrdua està suposant que la vida de moltes dones sigui molt més precària.

Són dades que ens confronten amb la imperiosa i inexcusable necessitat de posar en marxa polítiques ocupacionals i de lluita contra la pobresa dissenyades des d'una visió que integri l'impacte diferencial que la crisi, i les seves polítiques, té per a dones i homes. És a dir, de polítiques i actuacions realitzades amb perspectiva de gènere. Perquè una societat que vol ser més lliure, més justa i més democràtica, només es pot construir sobre la base de l'equitat de gènere.

L'autora també presideix la Fundació SURT

DAVID BORRAT

CARTES I MISSATGES

Mas i els escorcolls a CDC

Donant per descomptat que els escorcolls a CDC no res tenen de casual, constato que contra el president Mas no tenen res de res. Perquè, si fan aquests xous cada dos per tres, ningú raonablement intel·ligent pot dubtar que, si tinguessin la més mínima cosa contra aquest home que per a ells és l'encarnació de tots els mals, ja l'haurien empaperat amb tota la contundència judicial i mediàtica possibles. Aquest és el meu ferm convenciment i em vull creure que també el de moltíssima gent d'aquest país.

AGUSTÍ VILELLA GUASCH
CAMBRILS

Infermeria en lluita a la UB

Els estudiants d'infermeria de la Universitat de Barcelona volem mostrar la nostra disconformitat amb la memòria de la proposta de la futura Facultat de Medicina i Ciències de la Salut, en el marc de la reforma estructural de la UB, així com el nostre rebuig a la falta de diàleg i d'actitud del rectorat durant tot el procés de negociació, fet

a corre-cuita i amb atropellament exprés dels representants d'infermeria.

Aquest document aprovat significaria la mort de l'autonomia acadèmica de la infermeria a la UB, així com la pèrdua de poder en els camps de la docència, recerca i reconeixement social. En cas de ser aprovat, significaria, *de facto*, l'absorció d'infermeria dins una facultat controlada al 70% per medicina. Això desembocaria en una falta greu de qualitat democràtica i en la dependència d'un altre ensenyament en la gestió de docència i recursos econòmics (des d'inversions en infraestructura fins a fons en recerca). A més, el règim de transició establert a la memòria dona poders de decisió sobre la gestió de l'ensenyament d'infermeria a la direcció de Medicina UB.

El llenguatge utilitzat a la memòria és deliberadament ambigu. En cas d'aprovar-se la memòria, deixaria en mans del poder (assignat directament al deganat de Medicina) la interpretació lliure i a conveniència del marc establert en aquest document.

No estem en contra de l'ensenyament ni de la Facultat de Medicina de la UB, al contrari, admirem la seva independència i potència reconegudes internacional-

ment. Per això, busquem el mateix per a la d'Infermeria: l'excel·lència, que només podrem aconseguir amb independència. Una independència que perdrem si aquesta memòria es porta a terme.

PAU JIMÉNEZ INGLÉS I 9 FIRMES MÉS
BARCELONA

Resposta: una integració amb efectes positius

La reforma d'estructures i d'organització administrativa de la Universitat de Barcelona va començar a discutir-se el juny del 2014 i va ser aprovada, per àmplia majoria, en el consell de govern celebrat el 20 d'abril del 2015. Des del primer moment, s'ha mantingut un diàleg obert amb els representants dels tres centres que conformaran la nova Facultat de Medicina i Ciències de la Salut: Infermeria, Medicina i Odontologia.

El canvi que ara es proposa beneficiarà enormement els estudis d'infermeria i els seus estudiants, professors i personal d'administració i serveis. La nova facultat comptarà amb més recursos i

serveis gràcies a l'eliminació de duplicats i creació de sinergies, cosa que millorarà la formació dels professionals de la salut del futur, potenciarà la innovació docent i la recerca i consolidarà el lideratge de la Universitat de Barcelona en aquest àmbit.

L'autonomia i la visibilitat dels estudis d'infermeria es mantindran intactes gràcies a la creació d'una unitat de formació i recerca, que també serà l'encarregada de mantenir la relació amb el món col·legial. Per als estudis, la integració en una facultat amb més recursos que aplegui l'experiència en tot el camp de la salut és una bona notícia i reforçarà el prestigi internacional d'aquest ensenyament a la Universitat de Barcelona.

DAVID VALLESPÍN
DELEGAT PER LA REFORMA
DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA

Les cartes enviades pels lectors han de tenir un màxim de 1.000 caràcters. El diari es reserva el dret de resumir-les. Els seus autors hi han de fer constar nom i cognoms, adreça postal i electrònica, número de carnet d'identitat i un telèfon de contacte. Les cartes no es respondran.

Podeu expressar-vos al diari a través de la web www.ara.cat, i per les següents vies:

[@diariARA](https://www.facebook.com/diariARA) [facebook.com/diariARA](https://www.facebook.com/diariARA) [@cartes@ara.cat](mailto:cartes@ara.cat) Carrer Diputació, 119, 08015, Barcelona Fe d'errades: opinio@ara.cat

